

Sygn. akt IV CNP 63/11

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi uczestniczki postępowania W. K.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Apelacyjnego
z dnia 2 grudnia 2010 r.,
w sprawie z wniosku J. K.
przy uczestnictwie Komitetu Wyborczego Wyborców L. w J. i W. K.
o orzeczenie zakazu rozpowszechniania informacji, przepadku materiałów
wyborczych, nakazanie sprostowania i przeproszenia oraz zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 listopada 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Uczestniczka W. K. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 2 grudnia 2010 r., wnosząc o jego uchylenie.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem prawnym i musi ona spełniać określone ściśle w ustawie kryteria, a to: po pierwsze, spełniać wymogi formalne właściwe dla każdego pisma procesowego oraz po drugie, posiadać tzw. elementy konstrukcyjne, które pozwalają określić pismo zakwalifikować jako ów nadzwyczajny środek prawny. Skarga nie posiadająca elementów konstrukcyjnych, w myśl art. 424⁸ § 1 k.p.c., podlega odrzuceniu *a limine*.

Stosownie do treści art. 424⁵ § 1 k.p.c. wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia to: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części; przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie; wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny; uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy; wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono, stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Skarga uczestniczki W. K. nie spełnia wszystkich wymogów stawianych przed tym nadzwyczajnym środkiem prawnym i z tego względu polega ona odrzuceniu.

W skardze wskazano jedynie zaskarżone orzeczenie, od którego jest wniesiona wraz z określeniem zakresu zaskarżenia a także przytoczono podstawy skargi i ich uzasadnienie. Nie wskazano natomiast przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, podczas gdy zachodzi różnica między przepisami, które zostały naruszone, i przepisami (przepisem), z którymi (z którym) zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Ponadto skarżący nie wskazał, aby

uczestniczka wskutek wydania zaskarżonego orzeczenia poniosła jakąkolwiek szkodę, a przez co także brak jest uprawdopodobnienia jej wyrządzenia. Brak również w skardze wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Z uwagi na powyższe, stosownie do treści art. 424⁸ § 1 k.p.c., skargę należało odrzucić, o czym orzeczono jak sentencji.